

mundi conditorem, & filium eius Iesum CHRISTVM, natum ex uirgine MARIA, crucifixum sub Pontio Pilato, tertia die resuscitatum à mortuis, receptum in cœlis, sedentem nunc ad dexteram patris, uenturum iudicare uiuos & mortuos, per carnis etiã resurrectionem. Hac lege fidei manente, cætera iam disciplinæ & conuersationis, admittunt nouitatē correctionis, operante scilicet & proficiente usq; in finem gratia dei. Quale est enim ut diabo-
 lo semper operãte & adiũcente cottidie ad iniquitatis ingenia, opus dei aut cessauerit aut proficere destiterit, cum propterea Paracletũ miserit dominus ut quoniam humana mediocritas omnia semel capere non poterat paulatim dirigeretur & ordinaretur & ad perfectum perduceretur disciplina, ab illo uicario domini spiritu sancto. Adhuc, inquit, multa habeo loqui uobis, sed nõ dum potestis ea baiulare: Cum uenerit ille spiritus ueritatis deducet uos in omnem ueritatem, & superuenientia renũciabit uobis. Sed & supra de hoc eius opere pronunciauit. Quæ est ergo Paracleti administratio nisi hæc, quod disciplina dirigitur quod scripturæ reuelantur, quod intellectus reformatur, quod ad meliora proficitur: Nihil sine ætate est. omnia tempus expectant. Deniq; Ecclesiastes, Tempus, inquit, omni rei. Aspice ipsam creaturam paulatim ad fructum promoueri. Granum est primo, & de grano frutex oritur, & de frutice arbuscula enititur. Deinde rami & frondes inualescunt, & totum arboris nomen expanditur, inde germinis tumor, & flos de germine soluitur, & de flore fructus aperitur. Is quoq; rudis aliquãdiu & informis, paulatim ætatem suam dirigens, eruditur in mansuetudinem saporis. Sic & iustitia (nam idem deus iustitiæ & creaturæ) primo fuit in rudimentis, natura deum metuens. Dehinc per legem & prophetas promouit in infantiam. Dehinc per Euangelium efferbuit in iuuentutem. Nunc per Paracletum componitur in maturitatem. Hic erit solus à CHRISTO magister & dicendus & uerendus. Non enim ab se loquetur, sed quæ mandantur à CHRISTO. Hic solus antecessor, quia solus post CHRISTVM. Hunc qui receperunt, ueritatem consuetudini anteponũt. Hunc qui audierũt usq; non olim prophetantem, uirgines contegunt. Sed nolo interim hunc morẽ ueritatis deputare. Consuetudo sit, tantisper, ut consuetudini etiam consuetudinem opponam. Per Græciam & quasdam Barbarias eius, plures ecclesiæ uirgines suas abscondunt. Est & sub hoc cœlo institutum istud alicubi, ne qui gentilitati Græcanicæ aut Barbaricæ cõsuetudinem illam ascribat. Sed eas ego ecclesias proposui quas & ipsi Apostoli uel Apostolici uiri condiderunt, & puto ante quosdam. Habent igitur & illæ eandem cõsuetudinis auctoritatem, tempora & antecessores opponunt magis quàm postera ista. quid obseruabimus, quid deligimus? non possumus respuere cõsuetudinẽ quam damnare non possumus, utpote non extraneam, quia non extraneorum cum quibus scilicet cõmunicamus ius pacis & nomẽ fraternitatis. Vna nobis & illis fides, unus deus, idem CHRISTVS, eadem spes, eadem lauacri
 sacramenta

Montanizat.

Paracletus Montanicus.

DE
 sacramenta.
 nostrorum e
 nis & dubi
 ex duabus
 ra deligenda.
 ab hominib
 Virgines m
 nor tros est,
 tudinem qu
 les quales ui
 uirgo quæ u
 dem libidin
 uiderit, quã
 despiciere uo
 nos ad usq
 nes erat, ut q
 sum neq; co
 laudine u
 quoniã cœp
 melioris pa
 rum opus si
 nota planè
 quid à uiri
 to magis lib
 mur, inquit
 uocari. Scar
 ad delictum
 num est m
 gnoscãt ma
 tines dica
 multi nobi
 querantur
 Propter ei
 deliam, eru
 accersita q
 catio uirgi
 de officio r
 lamine, dic
 habitum d
 à uirgine e
 go sibi no